

มหน้าและการสอบสวนเอกสาร

ต่อมใต้สมองส่วนหน้า (Adenohypophysis) จัดเป็นต่อมไร้ท่อที่สำคัญที่สุดของร่างกายสัตว์มีกระดูกสันหลังทุกชนิด เพราะเป็นแหล่งผลิตฮอร์โมนที่ทำหน้าที่ควบคุมการสร้างฮอร์โมนของต่อมไร้ท่ออื่น ๆ อีกหลายชนิด ในปัจจุบันยังไม่เป็นที่ทราบแน่ชัดว่าต่อมใต้สมองส่วนหน้าผลิตฮอร์โมนที่เกี่ยวข้องกับการสืบพันธุ์ออกมาได้ชนิดใดบ้าง แต่อย่างน้อยที่สุดก็เป็นที่ยอมรับกันว่าเป็นแหล่งสร้างฮอร์โมนที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการสืบพันธุ์ คือ Follicle stimulating hormone (FSH), Luteinizing hormone (LH) และ Prolactin (Burrows, 1949; Greep, 1961, Chester Jones และ Ball, 1962)

Follicle stimulating hormone (FSH) ในสัตว์ตัวเมียทำหน้าที่กระตุ้นการเจริญเติบโตของรังไข่ กระตุ้นให้ follicles ภายในรังไข่เติบโต ปัจจุบันพบว่าลำพังฮอร์โมนชนิดนี้แต่เพียงอย่างเดียวไม่สามารถที่จะกระตุ้นให้รังไข่สร้างฮอร์โมนได้ (Greep, van Dyke และ Chow, 1942; Snook และ Cole, 1964; Lostroh และ Johnson, 1966) แต่อาจมีส่วนร่วมกัน LH ในการผลิต Oestrogen (Foster, Foster และ Hisaw, 1937; Greep, van Dyke และ Chow, 1942; Marden, 1952; Lostroh และ Johnson, 1966) และในสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมบางชนิด เช่น Hamsters หนูตะเภา และ mice พบว่า FSH ทำหน้าที่ร่วมกับ prolactin กระตุ้น corpora lutea ของรังไข่ให้ทำหน้าที่ผลิตฮอร์โมน progesterone (Greenwald, 1967; 1968; 1969) สำหรับในสัตว์ตัวผู้ FSH ทำหน้าที่กระตุ้นการเจริญเติบโตของอวัยวะและการสร้างตัวอสุจิ

Luteinizing hormone (LH) หรือ Interstitial cell stimulating hormone (ICSH) ในสัตว์ตัวเมียทำหน้าที่ร่วมกับ FSH กระตุ้นให้ตกไข่สร้างฮอร์โมน oestrogen นอกจากนี้ยังมีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยน granulosa cells และบางส่วนของ

ของ theca interna ให้เป็น lutein cells ของ corpus luteum ภายหลัง จากที่ทำการตกไข่ (Dempsey, 1957; Foster, Foster และ Hisaw, 1937) ในเพศผู้ทำหน้าที่กระตุ้น interstitial cell ของ testis ให้ผลิตฮอร์โมน androgen เพื่อกระตุ้นอวัยวะเพศอื่น ๆ ให้เติบโตเป็นปกติด้วย

Lactogenic hormone หรือ Prolactin (LTH) ในสัตว์ตัวเมียทำหน้าที่ กระตุ้นการเจริญเติบโตของต่อมน้ำนมและการสร้างน้ำนม แต่สำหรับหนู (rat) prolactin สามารถทำหน้าที่กระตุ้นการทำงานของ corpus luteum ได้ด้วย (Astwood, 1941; Cutuly, 1941; Evans, Simpson และ Lyons, 1941; Evans, Simpson, Lyons และ Turpeinen, 1941)

ในระยะ ๑๐ ปีที่ผ่านมาได้มีผู้สนใจศึกษากลไกที่เกี่ยวข้องกับการฝังตัวของ blastocysts ที่ผนังมดลูก (nidation) กันมาก (Enders, 1963; Wolstenholm และ O' Connor, 1966; Enders, 1967) แมว่าจะเป็นที่ยอมรับกันว่า nidation ของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยน้ำนมหลายชนิดเป็นผลของ Neuroendocrine mechanisms เช่นเดียวกับ events อื่น ๆ ของการสืบพันธุ์ เช่น การตกไข่ การตั้งครรภ์ การคลอด ฯลฯ (Psychoyos, 1963; Zeilmaker, 1964; Mayer, 1965; Bindon, 1969a; Varavudhi, 1969) แต่เป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่งว่าในปัจจุบันนี้ความรู้ที่เรารวมส่วนใหญ่เป็นความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความสำคัญของฮอร์โมนจากรังไข่ เช่น progesterone และ oestrogens ที่มีส่วนในการชักนำให้เกิด nidation มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เพิ่งเริ่มติดตามศึกษาการเปลี่ยนแปลงของระดับฮอร์โมนภายในต่อมไคสมอน ส่วนหน้าในต่อมไคสโมสต่าง ๆ กับระยะวิกฤติของการฝังตัวของ blastocyst ที่ผนังมดลูกอย่างใกล้ชิด (Greenwald, 1966; Bindon, 1969 b) ดังนั้นในการศึกษานี้ จึงได้มุ่งศึกษารายละเอียดของการเปลี่ยนแปลงของระดับ FSH, LH และ prolactin ของต่อมไคสมอนของหนู ที่เริ่มตั้งครรภ์ก่อนในระยะก่อนฝังตัว ฝังตัว และ หลังฝังตัว โดยเปรียบเทียบระดับฮอร์โมนจากต่อมไคสมอนของหนู ที่เลี้ยงลูกอ่อน (lactation) และตั้งครรภ์

ในระหว่างเลี้ยงลูกออบ (lactating pregnancy) ซึ่งเป็นที่ทราบกันดีว่า blastocysts จะไม่สามารถฝังตัวได้ในกรณีที่มีลูกออบคุดมอยู่หลายตัว ทั้งนี้เนื่องจาก suckling ไปมีผลต่อ neuroendocrine mechanism ที่ระดับของ hypothalamus - anterior pituitary ห้ามไม่ให้ปล่อย gonadotrophin (s) ที่จำเป็นสำหรับกระตุ้นการหลั่ง oestrogens จากรังไข่ (Weichert, 1942; Zeilmaker, 1964; Mena และ Grosvenor, 1968) โดยมุ่งหวังไว้ว่าข้อแตกต่างของระดับฮอร์โมนจากต่อมไทรอยด์สามารถที่จะไม่เหมือนกันนี้อาจเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงสภาวะของการสร้างและหลั่งฮอร์โมนที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติทั้งภายในสภาวะปกติ และ ภายในอิทธิพลของ suckling อันเป็นสาเหตุสำคัญอันหนึ่งที่ทำให้เกิดการยึดเวลาฝังตัวของ blastocysts.

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการทดลอง

อุปกรณ์ในการศึกษา

1. หนูขาว Inbred strain, Wistar Stock
2. บกฉีลาปที่มีลูกผสมเนลเยี่ยม
3. เครื่องมือผ่าตัดซึ่งประกอบด้วย
 - 3.1 กรรไกรใหญ่ 1 อัน
 - 3.2 กรรไกรเล็ก 1 อัน
 - 3.3 ปากคีบปลายโค้ง 1 อัน
 - 3.4 เข็ม และ โคม สำหรับเย็บแผล
4. เข็มฉีดยา No. 27, No. 23 และหลอดฉีดขนาด 1 ml
5. ยาฆ่าเชื้อโรค (2.5 % Dettol)
6. ยากัมสอม (Ether)

7. 0.85 % normal saline solution
8. Metaphosphoric acid
9. Sodium acetate
10. Dye (2, 6 - dichlorophenol - indophenol - Natrium)
11. โถรงบทรายขนาดเล็ก
12. กระดาษกรอง Whatman No. 1 เส้นผ่าศูนย์กลาง 3 นิ้ว
13. กรวยแก้วขนาดเล็ก เส้นผ่าศูนย์กลาง 1½ นิ้ว
14. pipette 1 ml, 2 ml และ 10 ml
15. pH meter
16. Micro Spectro - Colorimeter
17. เครื่องมือในการทำ slide พร้อมควายน้ำยาส้อมสี Harris Haematoxylin และ Eosin
18. กลองจุลทรรศน์วัดขีด ocular micrometer
19. สอโรโมน ซึ่งประกอบด้วย
 - 19.1 Prolactin (ovine) ของ NIH - P - S - 8
 - 19.2 Follicle stimulating hormone (FSH) - Porcine ของ Mann, U.S.A.
 - 19.3 Luteinizing hormone (LH) ของ NIH - LH - S - 11
 - 19.4 Human Chorionic Gonadotrophin (HCG) ของ Koch - light, England
 - 19.5 Pregnant Mare Serum Gonadotrophin (PMSG) ของ Schering, Germany